

Med de nuværende EU-rammer skal fiskeri under indsatsregulering fortsat respektere årskvoterne for de enkelte bestande. Det samlede forløb af fiskeriet over året skal derfor tilpasses kvotegrundlaget. Denne binding til kvotesystemet udgør en væsentlig hindring for en mere generel anvendelse af indsatsregulering i den nationale regulering.

Som det fremgår, er der fordele og ulemper ved samtlige reguleringsformer. Det vurderes ikke at være muligt at finde en reguleringsform, der i enhver henseende er optimal. Det må erkendes, at det eksisterende system med stor vægt på rationsfiskeri – også i blandede fiskerier – fører til discard.

Baggrunden for, at der fortsat lægges så stor vægt på rationssystemet, er bl.a., at rentabiliteten for det enkelte fartøj traditionelt består i fiskeri på flere arter og ofte i flere farvande afhængig af sæsonen. Hertil kommer, at det med de forholdsvis knappe kvoter i forhold til den danske fiskerflådes fangstkapacitet, af hensyn til indtjeningen er påkrævet, at kvoterne udnyttes fuldt ud.

Fødevarerministeriet har efter aftale med fiskerierorganisationerne nedsat en midlertidig arbejdsgruppe, der skal vurdere grundlaget for mere langsigtede tilpasninger af reguleringerne.

Arbejdsgruppen skal foretage en gennemgang af reglerne og forløbet af de enkelte fiskerier i de seneste år og i forlængelse heraf stille forslag om eventuelle reguleringsændringer, der i givet fald kan sikre en yderligere forbedret udnyttelse af kvoterne.

Arbejdet i gruppen startede i maj måned og forventes afsluttet i efteråret 1998. Resultatet af gruppens arbejde vil herefter indgå i planlægningen af reguleringen af fiskerierne fra og med 1999.

5.2.2 Flådestruktur

Rammerne for fiskerflådens størrelse er fastlagt i forbindelse med Strukturlovens vedtagelse i juni 1996.

Den danske fiskerflåde er med en gennemsnitsalder på 32 år relativt gammel og utidssvarende i forhold til nutidens krav om fangstbehandling, sikkerhed, og arbejdsmiljø.

Fornyelsen af flåden bør ses på baggrund af de produktionsformer, som de forskellige fartøjskategorier er udtryk for.

En stor del af flåden består af mindre og mellemstore fartøjer, der udnytter en række fiskebestande i enkeltartsfiskerier eller blandede

fiskerier. Redskabsanvendelsen er forskellig. Flåden består af fartøjer, der driver fiskeri i flere dage ad gangen, og fartøjer med dagfiskeri. En del af fartøjerne fisker endvidere industrifisk i større eller mindre dele af året.

En anden del af den danske fiskerflåde består af store fartøjer med tankkølingssystemer. Det drejer sig om notfartøjerne og en række trawlere, der fisker pelagisk (sild og makrel) og industrifisk. Der er tale om fiskeri, hvor store fangstmængder og effektivt fiskeri og kvalitetsmæssig opbevaring af de fangede mængder er forudsætningen for økonomisk succes.

En fornyelse af flåden er påkrævet under hensyn til den økonomiske effektivitet, kvalitetsaspektet og hensynet til sikkerhed og arbejdsmiljø. Kapitalkravene i forbindelse med nybygninger varierer betydeligt mellem de forskellige typer af fartøjer. Vurderet ud fra de hidtil kendte planer om nybygninger er der en generel tendens til, at nye fartøjer vil have en større gennemsnitsstørrelse end de eksisterende fartøjer. Dette skyldes i visse tilfælde et ønske om at sikre bedre kvalitet, mere optimal håndtering af fisken ombord og bedre mandskabsfaciliteter og i andre tilfælde et ønske om en øget lasteevne.

Det grundlæggende strukturproblem for flåden som helhed er, at der skal ske en fornyelse af flåden samtidig med, at den effektive kapacitet ikke forøges, da kvotegrundlaget må forventes at være nogenlunde stabilt fremover. Ejerstrukturen i flåden betyder, at fornyelsen ikke kan ske i en samlet plan, der omfatter alle de enkelte fartøjer, men må ske gennem en række reguleringer og incitamenter, der sikrer, at de enkelte fiskeres dispositioner fremmer målsætningen om fornyelse inden for snævre kapacitetsrammer.

I bekendtgørelse nr. 1120 af 15. december 1997 gennemførte Fødevarerministeriet en revision af kapacitetsreglerne for fiskefartøjer. Revisionen indebærer bl.a.:

- Tilladelse til udskiftning af eksisterende fartøjer, såfremt fartøjet har været ejet i 2 år, og tonnagen for det nye fartøj ikke overstiger tonnagen for det gamle fartøj med mere end 10% og højst 25 BT.
- Såfremt fartøjet har været ejet i mindre end 2 år, kan der gives tilladelse til udskiftning med et nyt fartøj, der er indtil 3/4 så stort som det fartøj, der tages ud af fiskeriet.
- Tilladelse til fartøjsudskiftninger for fartøjer over 12 m, hvor ejeren udskifter flere fartøjer